

ΑΠΟ Τ' ΑΝΑΤΡΙΑΣΤΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Τ' ΑΚΕΦΑΛΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΡΜΠΟΡΝ

Ἡ τραγική ἱστορία τῆς Μάρθας Κασπάρ. Ἡ πρώτης μέρες τῆς στῆν πολιτεία τοῦ Πάντερμπορν. Πῶς προσελήφθη ὡς ὑπέρ-
 τρια στὸ ἐξοχικὸ σπίτι τοῦ Μόριτς Μάγιερ. Ἐνας ἐγκληματικὸς ἰδιοκτήτης. Τὸ παράδοξο εἰδύλλιο τῆς ἡμερησῆς Μάρθας.
 Ἡ μακάβρια ἀνακάλυψι ἐνὸς χωρικοῦ. Πῶς διεφωτισθῆ ἕνα μυστηριώδες ἐγκλημα. Ἡ ἀνατριχιαστικὴ ἐπιλογίαι τῶν ἐν-
 κληματιῶν, κλπ.



Ἡ μέρα πού ἡ νεαρή κι' ὡμορφὴ Μάρθα Κα-
 σπάρ ἄφησε τὸ χωριὸ τῆς γιὰ νὰ πάη νὰ
 ἀνάη τὴν τύχη τῆς στοῦ Πάντερμπορν, ὁ γέ-
 ρο πατέρας τῆς, ἀφοῦ τῆς ἔδωσε τὴν εὐχὴ
 τοῦ τῆς εἶπε:

—Μάρθα, παιδί μου, ὁ Θεὸς μαζί σου! Φοβάμαι ἄλλο μῆπως ἡ ζωὴ τῆς πολιτείας σὲ κάνει νὰ ξεχάσεις τοὺς γονεῖς σου. Ὁ κόσμος ἐκεῖ κάτω εἶνε τόσο διαφορετικὸς! Εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ ζῆσθαι μόνου τοῦ ἕνα κορίτσι, μέσος σὲ μιὰ μεγάλη πολιτεία. Κι' ἐκεῖνου πού με κάνει νὰ φοβάμαι γιὰ σένα,

εἶνε ἡ ὡμορφιά σου. Αὐτὴ μπορεῖ νὰ σὲ καταστρέψῃ. Ποτέ μὴν θὰ μπόρῃσθαι ἐκεῖ κάτω νὰ κάθῃς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐκτιμῆ-
 σουν τὴν ἀρετὴ σου. Γι' αὐτὸ νὰ μὴν τοὺς ἐχθρὴ ἐμπιστοσύνη καὶ νὰ κυττάς νὰ κάνῃς μίση σου τίς δουλειῆς σου.

Ἡ ὡμορφὴ Μάρθα, με δάκρυα στὰ μάτια εὐχαρίστησε τοὺς γονεῖς τῆς, ἀποχαιρέτησε τὰ μικρὰ ἀδελφία τῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς τῆς κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπίτι γιὰ νὰ πάη νὰ δου-
 λέψῃ στοῦ Πάντερμπορν. Ἐπειδὴ ἄλλος τὰ λίγα λεφτὰ πού εἶχε μαζί τῆς, δὲν θὰ τῆς ἔφταναν νὰ συντηρηθῆ ὅτε ἕνα μῆνα, ἀποφάσισε νὰ κάμῃ ἀκόμη καὶ οἰκονομὰ τῶν λεφτῶν τοῦ εἰσι-
 τηρίου. Ἐταῖ ξεκίνησε με τὰ πόδια ἀπὸ τὸ χωριὸ τῆς, φορτω-
 μένη μ' ἕνα μπόγο με τὰ ρούχα τῆς. Κάθε τόσο δὲ γύριε γιὰ ν' ἀποχαιρέτησθαι με τὸ μαντῆλι τῆς τοὺς δικούς τῆς, κλαίγοντας ἀδιὰκοπα καὶ θασανίζομένη ἀπὸ ἕνα κακὸ προαισθημα ὅτι δὲν θὰ τοὺς ξανάβλεπε πιά. Ἄλλὰ γιὰτί ἔφυγε ἀπὸ τὸ ὡμορ-
 φο χωριὸ τῆς ἡ Μάρθα Κασπάρ;

Ἦταν ὑποχρεωμένη ν' ἀκολουθῆσθαι τὸ ἔθιμο τοῦ τόπου: Σύμφωνα μ' αὐτὸ, τὰ κορίτσια καὶ τ' ἀγόρια ἔ-
 πρεπε νὰ πᾶνε νὰ ζήσουν μερικὰ χρόνια στῆν πολιτεία γιὰ ν' ἀπο-
 κτήσουν καλοὺς τρόπους καὶ νὰ καταλάβουν τὴν ἀξία τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ. Κι' αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος πού ἡ Μάρθα Κασπάρ ξεκίνησε γιὰ τὸ Πάντερμπορν, χύνοντας δάκρυα πικρὰ καὶ τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο τῶν ἀνώτατων ἀνθρώπων πού θὰ συναυτοῦσε. Ὅταν με τὴ θύσι τοῦ ἡλίου ἔφτασε ἡ Μάρθα στῆν πολιτεία, ἀκολουθώντας τὴ συμβουλὴ τοῦ πατέρα τῆς, δὲν πληνήθηκε στοὺς δρόμους γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὰ φωτισμένα κα-
 ταστήματα καὶ τὰ λυγτεινὰ κέντρα. Τράβηξε δλίσις σ' ἕνα φτω-
 χικὸ δωμάτιο, ζήτησε ἕνα μονα-
 χικὸ βιβάτιο κι' ἔπεσε ἀνασθητή ἀπὸ τὴν κοῦρασι στὸ κρεβάτι. Ὁ ὕπνος τῆς ἦταν ταραγμένος κι' ὄλη τὴ νύχτα ἔβλεπε ἀπαίσιοις ἐφιάλτες σπαραχτικὴς κραυγῆς φρίκης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡμέρα μέρα, ἀρχι-
 σε νὰ συνθίξῃ τὴ μοναξιά καὶ στὴ καινούργια ζωὴ τῆς. Πῆγε λοιπὸν σ' ἕνα μεσιτικὸ γραφεῖο καὶ ζήτησε νὰ τῆς θροῦν δου-
 λειά. Τῆς πρότειναν μιὰ θέσι ὑπέρτριας στοῦ ἐξοχικοῦ σπιτί τοῦ Μόριτς Μάγιερ. Ἡ Μάρθα Κασπάρ δὲν ἠπορούσε νὰ περιμένῃ νὰ θρῆ μιὰ καλύτερη ἐργασία. Τὰ λεφτὰ τῆς ἦσαν τόσο λίγα. Ἐταῖ δέχτηκε νὰ προσληθῆ ὡς ὑπέρτρια σ' αὐτὸ τὸ σπιτί καὶ πῆγε ἀμέσως γιὰ νὰ συναησθῆ τὸ νέο κύριο τῆς.

Ὁ Μόριτς Μάγιερ καθόταν σ' ἕνα μοναχικὸ σπιτί, κοντὰ στὴ δεξιὰ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ, κοντὰ στοῦ Πάντερμπορν. Ἦταν ἕνας θάνατοςος κι' ἐγκληματικὸς ἀνθρώπος πού θασανίζε τοὺς ἐργά-
 τες τῶν κτημάτων του κι' ὁ ὁποῖος διασκεδάζε με τὴ δουστὰ του. Αὐτὸς ὁ ἀπαίσιος χαρακτήρας του ἦταν ἀφορμὴ νὰ μῆ μπερῆσθαι νὰ μείνῃ κοντὰ του ὅτε λίγες ὄρες μιὰ ὑπέρτρια. Ὅλες ἡ δουτυχιμένες γυναῖκες ἔφευγαν τρομοκρατημένες ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐξοχικὸ σπιτί ἀνέχοντας στοὺς θυμούς καὶ στίς ἀ-
 πειλεῖς τοῦ κυρίου τους. Τὴν ἴδια ἔλεεινὴ διαγωγή ἔδειχνε κι' ὁ γιούος του ὁ Κούρτ Μάγιερ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἕμοιο χαρακτήρα με τὸν πατέρα του. Αὐτὸς μάλιστα εἶχε λαοκρατηρῆσθαι ὡς ἐπικίν-
 δυνος κι' ἀναιορροπος ἀνθρώπος, γιὰτί διαρκῶς ἠμιουργοῦσε ἕνα σαρὸ ἱστορίαι με τοὺς ὑποτακτικούς τοῦ πατέρα του καὶ με τίς οἰκογένειαις τους. Ἡ Μάρθα Κασπάρ λοιπὸν, καθὼς κα-
 τολάβανε, ἔπεσε μέσος σὲ μιὰ πραγματικὴ φωνά ἐγκληματιῶν. Ὅταν ὁ Μόριτς Μάγιερ εἶδε τὴν καινούργια ὑπέρτρια του, τόσο ἐνθουσιαστικὴ ἀπὸ τὴν ὡμορφιά τῆς, ὡτε τὴν κρᾶ-

τησε ἀμέσως κοντὰ του καὶ τῆς δήλωσε ὅτι θὰ περνοῦσαν πε-
 ριφῆμα ἀν ἦταν λογικὴ κι' φαινόνταν λίγο καλὴ μαζί του. Πα-
 ραδόξως τὰ ἴδια λόγια τῆς εἶπε κι' ὁ γιούος τοῦ Μάγιερ.

Ἡ Μάρθα Κασπάρ πού δὲν κατάλαβε τὴ σημασία τῶν προ-
 τάσεών της ὑποσχεθῆκε καὶ στοὺς δυὸ ὅτι θὰ προσπαθοῦσε νὰ μῆ τοὺς δυσαρεστήσῃ κι' ἀρχισε ἀμέσως νὰ τακτοποιῆ τὸ σπιτί καὶ νὰ φροντίζῃ γιὰ τὸ νοικοκυριὸ τους. Κάθε πρῶτὴ πῆγαινε στὰ μαγαζιά τοῦ Πάντερμπορν γιὰ νὰ ψωνίσῃ τὰ τρόφιμα τῆς μέρας κι' οἱ χωρικοὶ πού ἤξεραν τοὺς Μάγιερ εἶγαν μείνει κα-
 τὰπληκτοὶ πού τὴν ἔβλεπαν νὰ εἶνε χαρούμενη καὶ νὰ μῆ πα-
 ραπονιέται καθόλου γιὰ τὴ διαγωγή τῶν κυριῶν τῆς. Μὰ ἡ κατὰπληξί τους ἦταν ἀκόμη μεγαλύτερη ὅταν ἔμαθαν ἀπὸ τὴν ἴδια ὅτι ὁ Κούρτ Μάγιερ ἦταν ἐρωτευμένος μαζί τῆς κι' ὅτι τῆς εἶχε προτείνει νὰ τὴν παντρευθῆ. Αὐτὸ, μὰ τὴν ἀλήθεια, κανεῖς δὲν τὸ περίμενε. Τόσο τυχερὴ λοιπὸν ἦταν ἡ Μάρθα Κα-
 σπάρ, ὡτε εἶχε κατορθώσῃ με τὴν καλωσύνη τῆς καὶ τὴν ὡμορφία τῆς ν' ἀλλάξῃ τὸν χαρακτήρα τῶν δυὸ αὐτῶν ἀνθρώ-
 πων; Οἱ χωρικοὶ τῶν γύρω σπιτιῶν δὲν ἠπορούσαν νὰ τὸ πι-
 στέψουν. Ὅλοι ἦσαν βέβαιοι ὅτι κάτι ἄλλο συνέβαινε. Καὶ πράγματι αὐτὸ ἀπέδειξε τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως τῆς Μάρθας Κασπάρ.

Δυὸ μῆνες μετὰ τὴν πρόσληψί της στοῦ σπιτί τοῦ Μάγιερ ἡ ὡμορφὴ ὑπέρτρια ἐξαφανίσθηκε μυστηριώδως. Ὁ κύριος τῆς, σ' ὅποιον τὸν ρωτοῦσε τί εἶχε ἀπογίνει ἡ Μάρθα, τ' ἀπαντοῦσε ὅτι εἶχε φύγει θιαστικὰ γιὰ τὸ χωριὸ τῆς κι' ὅτι ἦταν ἀναγκα-
 σιὸς πάλι νὰ ζητήσθαι ἀπὸ τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα τοῦ Πάντερ-
 μπορν νὰ τοῦ προμηθεύσουν μιὰν ἄλλη ὑπέρτρια. Ὅλοι φυ-
 σικὰ πίστεψαν τὰ λόγια του κι' ἡ ὡμορφὴ Μάρθα Κασπάρ θὰ ἐξοχίσταν, ἀν ἕνας χωρικός δὲν ἔκανε μιὰ μακάβρια ἀνακάλυψι. Ἐνα πρῶτὴ, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸ δάσος με τὸ κυνηγητικὸ του σκυλλί, τὸ εἶδε ξαπνικὰ νὰ αὐο-
 λιάξῃ καὶ νὰ σκάθῃ τὸ μαλακὸ γῶμα, κοντὰ σ' ἕνα δέντρο. Πε-
 ριέργος πῆσασε ἐκεῖ πέρα κι' ἀρχισε νὰ παρασκολλῆ τὸ σκυλ-
 λιο του. Φαινόνταν καθαρὰ ὅτι τὸ ἔξυπνο ζῶο προσπαθοῦσε κατὶ νὰ ξεθάψῃ. Πράγματι, ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὁ χωρικός εἶδε νὰ πα-
 ρουσιάζεται ἕνα μεγάλο δέμα. Ἄρχισε τότε κι' ἐκεῖνου νὰ θνά-
 ζῃ τὰ γώματα καὶ σὲ λίγα λε-
 πτὰ ἀνέσειρε ἀπὸ τὸ λάκκο τέσ-
 περα δέματα τυλιγμένα με δδιὰ-
 βροχα χαρτὰ καὶ δεμένα με σπάγκους. Ὅταν ἄλλος θέλησε νὰ τ' ἀνοίξῃ, ἀπισθοχώρησε με φρίκη. Περιείχων ἕνα κομματι-
 σμένο ἀνθρώπινο σῶμα. Με ση-
 κωμένες τίς τρες ἀπὸ τὸ φόβο



Ὁ γιούος Μάγιερ, ὁ πατέρας του καὶ ἡ ἀτυχὴ ὑπέρτρια Μάρθα Κασπάρ

τοῦ ὁ χωρικός, ἔπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία, ἡ ὁποία καὶ μετῆθ ἀμέσως στὸν τόπο ὅπου εὐρέθησαν τὰ δέματα. Ἐκεῖ ἐξακριβώθηκε ὅτι τὸ πτώμα ἀνήκε σὲ μιὰ νεαρὴ γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἄλλος οἱ δολοφόνου εἶγαν ἐξαφανισθῆ τὸ κεφάλι, προφα-
 νῶς γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωρισθῆ. Καμμιά ὥστόσο χωρική, δὲν εἶ-
 γαν ἐξαφανισθῆ αὐτῆς τῆς τελευταῖας μέρας. Ἡ μὴν πού εἶχε ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ Πάντερμπορν, ἦταν ἡ Μάρθα Κασπάρ. Ἄλ-
 λά ποιὸς ἦταν βέβαιος, ὅτι πράγματι, ἡ ὡμορφὴ ὑπέρτρια εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ σπιτί τῶν Μάγιερ γιὰ νὰ γυρῆσι στὸν δικὸς της; Ἀπολύτως κανεῖς. Ὅτε κι' αὐτοὶ οἱ πιὸ στενοὶ φίλοι τῶν Μάγιερ, γιὰτί δὲν εἶγαν καθόλου ἐμπιστοσύνη στὸν ἔλεει-
 νο χαρακτήρα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἀστυνομικοὶ λοιπὸν, γιὰτί καθόλου νὰ διατάσουν, συνέλαβαν τοὺς Μάγιερ ὡς ὑπό-
 πτωτους καὶ κατόπιν ἔκαναν μιὰ προσεχτικὴ ἔρευνα στὸ σπιτί τους. Καὶ τότε, μέσος στὴ σιταποθήκη, κάτω ἀπὸ πολλὰς ὀκάδες σταριῶ, θρῆκαν τὸ κοιμένο κεφάλι τῆς Μάρθας Κασπάρ, τυ-
 λιγμένο στὰ ἴδια τὰ ματωμένα φορέματά τῆς. Ὅταν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψι, οἱ ἀστυνομικοὶ θεσβαῖωθηκαν ὅτι οἱ Μάγιερ εἶ-
 γαν δολοφονῆσαι καὶ κομματιάσει τὴν ἀτυχὴ ὑπέρτρια. Τοὺς δόληγασαν λοιπὸν στῆν ἀστυνομία καὶ τοὺς συμβούλευσαν νὰ τοὺς ἀποκαλύψουν με κάθε λεπτομέρεια τὸ ἐγκληματι τους, ἀν ἤθελαν ν' ἀλαφρύνουν τὴ θέσι τους. Ὁ Μόριτς Μάγιερ ἀσθη-
 κῶς νὰ πῆ λέξι:

—Εἶπατε ἀθάσι! Δὲν ξέρουμε τίποτε! Διεμαρτύρητο κάθε τό-
 σο μ' ὁποκρία.

Ὁ γιούος του ἄλλος, ὁ ὁποῖος φαίνεται πιστεῖαι στίς δηλώσεαι
 (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 559)

